Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

PADOMES PAMATLĒMUMS 2004/757/TI

(2004. gada 25. oktobris),

ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā

(OV L 335, 11.11.2004., 8. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2103 (2017. gada 15. novembris)	L 305	12	21.11.2017.

▼B

PADOMES PAMATLĒMUMS 2004/757/TI

(2004. gada 25. oktobris),

ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

▼M1

1) "narkotiskā viela": ir ikviena no šādām vielām:

a) viela, uz kuru attiecas Apvienoto Nāciju Organizācijas 1961. gada Vienotā konvencija par narkotiskajām vielām, kas grozīta ar 1972. gada protokolu, vai Apvienoto Nāciju Organizācijas 1971. gada Konvencija par psihotropajām vielām;

b) ikviena no pielikumā uzskaitītajām vielām;

▼B

2) "prekursori": ir visas vielas, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos, ar ko tiek īstenoti pienākumi, kuri izriet no 12. panta Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada 20. decembra Konvencijā par narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību;

3) "juridiskā persona": ir ikviens tiesību subjekts, kuram šāds statuss ir saskaņā ar attiecīgās valsts attiecīgajiem tiesību aktiem; tas neietver valstis vai citas publiskas struktūras, kas īsteno savas suverēnās tiesības, un starptautiskas sabiedriskas organizācijas;

▼M1

4) "jauna psihoaktīva viela": ir viela tīrā formā vai preparātā, uz kuru neattiecas ne Apvienoto Nāciju Organizācijas 1961. gada Vienotā konvencija par narkotiskajām vielām, kas grozīta ar 1972. gada protokolu, ne Apvienoto Nāciju Organizācijas 1971. gada Konvencija par psihotropajām vielām, bet kura var radīt veselības vai sociālos riskus, kuri ir līdzīgi minētajās konvencijās iekļauto vielu radītajiem riskiem;

5) "preparāts": ir maisījums, kas satur vienu vai vairākas jaunas psihoaktīvas vielas.

1.a pants

Procedūra jaunu psihoaktīvu vielu iekļaušanai narkotiskās vielas definīcijā

1. Balstoties uz riska novērtējumu vai apvienoto riska novērtējumu, kas veikts, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1920/2006 ([1]) 5.c pantu un saskaņā ar šā panta 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem, Komisija bez liekas kavēšanās saskaņā ar 8.a pantu pieņem deleģētu aktu, ar kuru groza šā pamatlēmuma pielikumu, lai tam

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1920/2006 (2006. gada 12. decembris) par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru (OV L 376, 27.12.2006., 1. lpp.).

▼M1

pievienotu jauno psihoaktīvo vielu vai vielas un lai noteiktu, ka jaunā psihoaktīvā viela vai vielas rada nopietnus sabiedrības veselības riskus un attiecīgā gadījumā nopietnus sociālos riskus Savienības līmenī un ka tā vai tās ir iekļautas narkotiskās vielas definīcijā.

2. Apsverot, vai pieņemt deleģēto aktu, kā minēts 1. punktā, Komisija ņem vērā to, vai jaunās psihoaktīvās vielas lietošanas apmērs vai lietošanas paradumi un tās pieejamība un izplatīšanās potenciāls Savienībā ir nozīmīgi un vai kaitējums veselībai, ko rada jaunās psihoaktīvās vielas patēriņš un kas saistīts ar tās akūto vai hronisko toksiskumu un pārmērīgas lietošanas risku vai spēju izraisīt atkarību, ir tāds, kas apdraud dzīvību. Kaitējumu veselībai uzskata par tādu, kas apdraud dzīvību, ja jaunā psihoaktīvā viela, visticamāk, var izraisīt nāvi vai nāvējošu traumu, nopietnu saslimšanu, smagu fizisku vai garīgu traucējumu vai slimību nozīmīgu izplatīšanos, tostarp ar asinīm pārnēsājamu vīrusu transmisiju.

Turklāt Komisija ņem vērā to, vai sociālais kaitējums, ko jaunā psihoaktīvā viela rada personām un sabiedrībai, ir nopietns, jo īpaši to, vai jaunās psihoaktīvās vielas ietekme uz sabiedrības funkcionēšanu un sabiedrisko kārtību ir tāda, ka tā traucē sabiedrisko kārtību vai izraisa vardarbīgu vai antisociālu uzvedību, nodarot kaitējumu lietotājam vai citām personām vai zaudējumus īpašumam, to, vai ar jauno psihoaktīvo vielu saistītās noziedzīgās darbības, tostarp organizētā noziedzība, ir sistemātiskas, ietver ievērojamu nelegālu peļņu vai izraisa nozīmīgas ekonomiskas izmaksas.

3. Ja sešu nedēļu laikā pēc riska novērtējuma vai apvienotā riska novērtējuma saņemšanas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1920/2006 5.c panta 6. punktu Komisija uzskata, ka nav nepieciešams pieņemt deleģētu aktu, lai jauno psihoaktīvo vielu vai vielas iekļautu narkotiskās vielas definīcijā, tā sniedz ziņojumu Parlamentam un Padomei, paskaidrojot iemeslus tam, kāpēc tā to nedara.

4. Attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām, kas pievienotas šā pamatlēmuma pielikumā, dalībvalstīs, kas to vēl nav izdarījušas, pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad stājies spēkā deleģētais akts, ar kuru groza pielikumu, panāk to, ka stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai šā pamatlēmuma noteikumus piemērotu minētajām jaunajām psihoaktīvajām vielām. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo pamatlēmumu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

1.b pants

Valsts kontroles pasākumi

Neskarot pienākumus, kas dalībvalstīm noteikti ar šo pamatlēmumu, dalībvalstis savā teritorijā attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām var atstāt spēkā vai ieviest jebkādus valsts kontroles pasākumus, ko tās uzskata par piemērotiem.

▼B

2. pants

Noziegumi, kas saistīti ar narkotisko vielu un prekursoru tirdzniecību

1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ir paredzēts sods par turpmāk norādītajām ar nodomu veiktajām darbībām, ja tās ir neatļautas:

a) narkotisko vielu ražošana, izgatavošana, ekstrakcija, sagatavošana, piedāvāšana, piedāvāšana pārdošanai, izplatīšana, pārdošana, piegāde ar jebkādiem noteikumiem, starpniecība, nosūtīšana, nosūtīšana tranzītā, pārvadāšana, imports vai eksports;

b) opija magoņu, kokas krūmu vai Indijas kaņepju kultivācija;

c) narkotisko vielu glabāšana vai iegāde ar nolūku veikt kādu no a) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām;

d) prekursoru izgatavošana, pārvadāšana vai izplatīšana, zinot, ka tos izmantos narkotiskajās vielās, šādu vielu nelikumīgai ražošanai vai izgatavošanai.

2. Šis pamatlēmums neattiecas uz 1. punktā aprakstītajām darbībām, ja personas, kas veic attiecīgās darbības, to dara vienīgi savam personiskam patēriņam, kā tas definēts attiecīgās valsts tiesību aktos.

3. pants

Uzkūdīšana, atbalstīšana, līdzdalība un mēģinājums

1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai par noziedzīgu nodarījumu atzītu uzkūdīšanu, atbalstīšanu, līdzdalību vai mēģinājumu veikt kādu no 2. pantā minētajiem likumpārkāpumiem.

2. Dalībvalsts var neparedzēt krimināllatbildību par mēģinājumu piedāvāt vai sagatavot narkotiskās vielas, kā minēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un mēģinājumu glabāt narkotiskās vielas, kā minēts 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

4. pants

Sodi

1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par 2. un 3. pantā definētajiem likumpārkāpumiem soda ar iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem krimināl sodiem.

Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par 2. pantā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts krimināl sods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 1 līdz 3 gadi.

2. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ikvienā no turpmāk norādītajiem gadījumiem par 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts krimināl sods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 5 līdz 10 gadi:

a) likumpārkāpums ir saistīts ar lielu daudzumu narkotisko vielu;

▼B

b) likumpārkāpums ir vai nu saistīts ar tādām narkotiskajām vielām, kas nodara vislielāko kaitējumu veselībai, vai arī tā sekas ir būtisks kaitējums vairāku personu veselībai.

3. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par šā panta 2. punktā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts kriminālsods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 10 gadi, ja likumpārkāpums izdarīts, darbojoties noziedzīgā organizācijā, kā tas definēts Vienotajā rīcībā 98/733/TI (1998. gada 21. decembris) par dalības noziedzīgās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu ([1]).

4. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts kriminālsods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 5 līdz 10 gadi, ja likumpārkāpums izdarīts, darbojoties noziedzīgā organizācijā, kā definēts Vienotajā rīcībā 98/733/TI, un ja prekursori paredzēti izmantošanai narkotiskajās vielās, šādu vielu ražošanai vai izgatavošanai kādā no gadījumiem, kas minēti 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

5. Neskarot cietušo un citu *bona fide* trešo personu tiesības, ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt vielas, kas ir 2. un 3. pantā minēto likumpārkāpumu objekti, rīkus, kas izmantoti vai paredzēti izmantošanai minētajos likumpārkāpumos, kā arī šajos likumpārkāpumos iegūtos līdzekļus vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu, vielu vai rīku vērtībai.

Terminiem "konfiskācija", "rīki", "līdzekļi" un "īpašums" ir tāda pati nozīme kā 1. pantā 1990. gada Eiropas Padomes Konvencijā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju.

5. pants

Īpaši apstākļi

Neskarot 4. pantu, ikviena dalībvalsts var veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 4. pantā minētos sodus var samazināt, ja likumpārkāpējs:

a) atsakās no noziedzīgām darbībām, kas saistītas ar narkotisko vielu un prekursoru tirdzniecību un

b) administratīvajām vai tiesu iestādēm sniedz informāciju, ko tās citādi nespētu iegūt, tādējādi palīdzot:

i) novērst vai mazināt likumpārkāpuma sekas;

ii) identificēt vai saukt pie atbildības pārējos likumpārkāpējus;

iii) iegūt pierādījumus vai

iv) novērst turpmākus likumpārkāpumus, kas minēti 2. un 3. pantā.

6. pants

Juridisko personu atbildība

1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskās personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 2. un 3. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ko šo juridisko personu

([1]) OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.

▼B

interesēs – darbojoties atsevišķi vai kā attiecīgās juridiskās personas struktūras loceklis – izdarījusi kāda persona, būdama vadošā amatā šajā juridiskajā personā un pamatojoties uz:

a) tiesībām pārstāvēt attiecīgo juridisko personu;

b) tiesībām pieņemt lēmumus attiecīgās juridiskās personas vārdā;

c) tiesībām veikt iekšējo kontroli attiecīgajā juridiskajā personā.

2. Papildus 1. punktā paredzētajiem gadījumiem ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskās personas var saukt pie atbildības, ja tas, ka 1. punktā minētā persona nav veikusi pārraudzību vai kontroli, ir devis tās pakļautībā esošai personai iespējas šīs juridiskās personas interesēs izdarīt kādu no 2. un 3. pantā minētajiem likumpārkāpumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā paredzētā juridisko personu atbildība neizslēdz to fizisko personu kriminālvajāšanu, kuras ir izpildītāji, mudinātāji vai atbalstītāji kādā no likumpārkāpumiem, kas minēti 2. un 3. pantā.

7. pants

Juridiskajām personām piemērojamās sankcijas

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskajai personai, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 6. panta 1. punktu, var piemērot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kas ietver naudassodu kā krimināl sodu vai sodanaudu un kas var ietvert citas sankcijas, piemēram:

a) nodokļu atlaides vai citu priekšrocību, vai valsts atbalsta atņemšanu;

b) pagaidu vai pastāvīgu aizliegumu veikt komercdarbību;

c) tiesas uzraudzību;

d) tiesas nolēmumu par likvidāciju;

e) pagaidu vai pastāvīgu to struktūru slēgšanu, kas izmantotas likumpārkāpuma izdarīšanai;

f) ņemot vērā 4. panta 5. punktu, tādu vielu konfiskāciju, kas ir 2. un 3. pantā minēto likumpārkāpumu objekti, tādu rīku konfiskāciju, kas izmantoti vai paredzēti izmantošanai minētajos likumpārkāpumos, kā arī šajos likumpārkāpumos iegūto līdzekļu vai tāda īpašuma konfiskāciju, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu, vielu vai rīku vērtībai.

2. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskajai personai, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 6. panta 2. punktu, var piemērot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas vai pasākumus.

8. pants

Jurisdikcija un kriminālvajāšana

1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu, ka 2. un 3. pantā minētie likumpārkāpumi ir tās jurisdikcijā, ja:

a) likumpārkāpums pilnīgi vai daļēji ir izdarīts attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

▼B

b) likumpārkāpējs ir attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais; vai

c) likumpārkāpums ir izdarīts attiecīgās dalībvalsts juridiskās personas interesēs.

2. Dalībvalsts var izlemt, ka gadījumos, kad likumpārkāpums izdarīts ārpus tās teritorijas, tā 1. punkta b) un c) apakšpunktā izklāstītos jurisdikcijas noteikumus vai nu nepiemēros, vai arī piemēros tikai īpašos gadījumos vai apstākļos.

3. Dalībvalsts, kas saskaņā ar saviem tiesību aktiem savus valstspiederīgos neizdod ārvalstīm, veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu, ka tās jurisdikcijā ir 2. un 3. pantā minētie likumpārkāpumi un ka tā var attiecīgos gadījumos īstenot kriminālvajāšanu saistībā ar minētajiem likumpārkāpumiem, ja tos izdarījis attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais ārpus tās teritorijas.

4. Dalībvalstis informē Padomes Ģenerālsekretariātu un Komisiju, ja tās nolemj piemērot 2. punktu, attiecīgā gadījumā norādot īpašos gadījumus vai apstākļus, uz ko attiecas šāds lēmums.

▼M1

8.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 22. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([1]).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 1.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

([1]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

▼B

9. pants

Īstenošana un ziņojumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai, vēlākais, līdz 2006. gada 12. maijam nodrošinātu atbilstību šim pamatlēmumam.

2. Šā panta 1. punktā noteiktajā termiņā dalībvalstis Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai pārsūta noteikumus, ar ko tās savos tiesību aktos transponē pienākumus, kas tām uzlikti ar šo pamatlēmumu. Komisija, vēlākais, līdz 2009. gada 12. maijam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā notiek šā pamatlēmuma īstenošana, tostarp par tā ietekmi uz tiesu iestāžu sadarbību narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā. Pēc šī ziņojuma Padome, vēlākais, sešus mēnešus pēc minētā ziņojuma iesniegšanas izvērtē, vai dalībvalstis veikušas vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pamatlēmumam.

10. pants

Teritoriālā piemērošana

Šis pamatlēmums attiecas uz Gibraltāru.

11. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼M1

PIELIKUMS

1. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto vielu saraksts

1. P-metiltioamfetamīns vai 4-metiltioamfetamīns, kā minēts Padomes Lēmumā 1999/615/TI ([1]).

2. Parametoksimetilamfetamīns vai N-metil-1-(4-metoksifenil)-2-aminopropāns, kā minēts Padomes Lēmumā 2002/188/TI ([2]).

3. 2,5-dimetoksi-4-jodfenetilamīns, 2,5-dimetoksi-4-etiltiofenetilamīns, 2,5-dimetoksi-4-(n)-propiltiofenetilamīns un 2,4,5-trimetoksiamfetamīns, kā minēts Padomes Lēmumā 2003/847/TI ([3]).

4. 1-benzilpiperazīns vai 1-benzil-1,4-diazacikloheksāns, vai N-benzilpiperazīns, vai benzilpiperazīns, kā minēts Padomes Lēmumā 2008/206/TI ([4]).

5. 4-metilmetkatinons, kā minēts Padomes Lēmumā 2010/759/ES ([5]).

6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amīns (4,4′-DMAR) un 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazīns (MT-45), kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metilamfetamīns, kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil) fenetilamīns (25I-NBOMe), 3,4-dihlor-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamīds (AH-7921), 3,4-metilēndioksipirovalerons (MDPV) un 2-(3-metoksifenil)2-(etilamino)cikloheksanons (metoksetamīns), kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropil)indols, kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenil-2-(pirolidīn-1-il)-pentān-1-ons (α-pirolidīnvalerofenons jeb α-PVP), kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2016/1070 ([10]).

([1]) Padomes Lēmums 1999/615/TI (1999. gada 13. septembris), ar ko paredz, ka 4-MTA ir jauna sintētiskā narkotika, attiecībā uz kuru jāpiemēro kontrolpasākumi un krimināls odi (OV L 244, 16.9.1999., 1. lpp.).

([2]) Padomes Lēmums 2002/188/TI (2002. gada 28. februāris) par kontroles pasākumiem un krimināls odiem sakarā ar jauno sintētisko narkotiku PMMA (OV L 63, 6.3.2002., 14. lpp.).

([3]) Padomes Lēmums 2003/847/TI (2003. gada 27. novembris) par kontrolpasākumiem un krimināls odiem attiecībā uz jaunajām sintētiskajām narkotikām 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 un TMA-2 (OV L 321, 6.12.2003., 64. lpp.).

([4]) Padomes Lēmums 2008/206/TI (2008. gada 3. marts) par 1-benzilpiperazīna (BZP) pasludināšanu par jaunu psihoaktīvu vielu, uz kuru attiecas kontroles pasākumi un krimināltiesību normas (OV L 63, 7.3.2008., 45. lpp.).

([5]) Padomes Lēmums 2010/759/ES (2010. gada 2. decembris) par kontroles pasākumu piemērošanu 4-metilmetkatinonam (mefedronam) (OV L 322, 8.12.2010., 44. lpp.).

([6]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1873 (2015. gada 8. oktobris) par kontroles pasākumu attiecināšanu uz vielām 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amīns (4,4′-DMAR) un 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazīns (MT-45) (OV L 275, 20.10.2015., 32. lpp.).

([7]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1874 (2015. gada 8. oktobris) par kontroles pasākumu piemērošanu uz 4-metilamfetamīnu (OV L 275, 20.10.2015., 35. lpp.).

([8]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1875 (2015. gada 8. oktobris) par kontroles pasākumu attiecināšanu uz šādām vielām: 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamīns (25I-NBOMe), 3,4-dihlor-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamīds (AH-7921), 3,4-metilēndioksipirovalerons (MDPV) un 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)-cikloheksanons (metoksetamīns) (OV L 275, 20.10.2015., 38. lpp.).

([9]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1876 (2015. gada 8. oktobris) par kontroles pasākumu piemērošanu vielai 5-(2-aminopropil)indols (OV L 275, 20.10.2015., 43. lpp.).

([10]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1070 (2016. gada 27. jūnijs) par kontroles pasākumu piemērošanu vielai 1-fenil-2-(pirolidīn-1-il)-pentān-1-ons (α-pirolidīnvalerofenons jeb α-PVP) (OV L 178, 2.7.2016., 18. lpp.).

▼**M1**

11. Metil-2-[[1- (cikloheksilmetil) -1*H*-indol-3-karbonil] amino] -3,3-dimetilbutanoāts (MDMB-CHMICA), kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenetilpiperidīn-4-il)-*N*-fenilakrilamīds (akriloilfentanils), kā minēts Padomes Īstenošanas lēmumā (ES) 2017/1774 ([2]).

([1]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/369 (2017. gada 27. februāris) par kontroles pasākumiem metil-2-[[1-(cikloheksilmetil)-1*H*-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoātam (MDMB-CHMICA) (OV L 56, 3.3.2017., 210. lpp.).

([2]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1774 (2017. gada 25. septembris) par kontroles pasākumu piemērošanu *N*-(1-fenetilpiperidīn-4-il)-*N*-fenilakrilamīdam (akriloilfentanilam) (OV L 251, 29.9.2017., 21. lpp.).